

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.22. Adolescens tibi dico: Surge. Hac voce se Christus Deum ostendit: Efficax fuit illud: Tibi dico. Emphasim habuit hoc miraculum ad gloriam Saluatoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

creaturarum productione, aliisque eius operibus; insuper ea de causa in verbis quæ diximus secundum lectionem D. Gregor. Nyss. ait Ilias: *Cum virtute & potestate naturali. q. d. Virtus illa à principio illi provenit intemporeo.* Hoc est esse sermonem vivum: quod illi potestas est naturalis quam ex propria habeat natura, nec opus sit illi per alios illam emendicare alienas, nec à vicinis extra se postulare subsidium.

73 Deinde addit: *Venerabilior omni gladio accipit* efficitur operatur, & intimus verbo suo Deus penetrat, & celeris eius effectum producit, & cordis viscera pervadit, a byssi vitæ ac mortis, imò etiam ipsius nihil, quam tu gladio posses acutissimo. Quinimo hæc esse debet ratio ob quam se D. Ioanni ostendit gladium ore profertem limatissimum: *De ore eius gladius ex viroque parte acutus exibat.* Milites ad certamen procedunt contra inimicos suos manibus gladios gestantes: Isto David victoriam obtinuit de Gigante, & Iudith de Holoferne: quinimo de ipsis Sanctis cecinit David: *Gladij accipites in manibus eorum, ad faciendam vindictam in nationibus.* Verumtamen Christus gladium gerit, quo scindit, vincit, castigat, & quidlibet agit, in ore suo, gladium accipitem: nihil enim est, quod ei resistat: *Gladius ex utraque parte acutus.* Talis etenim est sermo illius efficacia, ut per illum pro beneplacito quælibet efficiat: illo vivificat & occidit: lat salutem & infirmitatem: illo suum prosternit inimicum Antichristum: *Quem interficiet Dominus Iesus spiritu oris sui, conformiter Iliæ.*

74 *Percutiet terram virga oris sui & spiritus laborum suorum interficiet impium.* Hic igitur est sermo Dei, isto ad divinitatis confirmationem operatur: illo solo vivit ad mortuos resuscitandos: *Adolescens tibi dico, surge:* proinde isto solo David sibi congratulabatur: *Die anima mea: salus tua ego sum.* De quibus diximus cum de Centurione ageremus.

Quam primum hoc illi Dominus præcepit, surrexit adolescens, *Et vi sedit, qui erat mortuus, & cepit loqui.* Duo egit, quorum singula patentissimum veræ vitæ sunt argumentum: ut notat D. Bonaventura in hunc locum. Ex duabus adhibitis colligitur, quod aliquis verè vivat. Primum ex respiratione. Secundum ex motu, bina hæc in hoc pæpente Adolescente: primum est motus: *Resedit: q. d. medio corpore erexit se & resedit in feretro, sed non taliter qualiter, imò diversos motus faciendo, se in feretro huc illucque commouendo: hoc enim significat Resedit.* Idem fecisse legitur bona illa vidua Tabitha, quando eam D.

Petrus à mortuis renocavit: *At illa viso Petro Resedit.* Illo verbo significat S. pagina magni robor, quo quis seipsum in loco confirmat, sicut dum scribitur de fortissimis Machabæis: *Sunt: 2. Math. p. armis proximi hostibus effecti resederunt.* 10. 27.

Secundum: respiratione quam ostendit in loquendo: *Cæpi loqui:* si namque solus habitus ex ore egressus evidens vita sit indicium, egressus habitus cum loquela magis vitam confirmat: D. Bonavent. opinatur, quod verbis suis Deum glorificaverit huius vel similibus: *Dominus benedixit mihi, qui eripuit animam meam de morte &c.* Verumtamen ad nostram instructionem notandum: quàm efficacia fuerint illa verba: *Adolescens tibi dico: surge,* ad resuscitandum mortuum adolescentem: quia similiter efficacia sunt verba quæ peccatori, in particulari dicuntur: *Tibi dico. Saepe nunc mero prædicatores ad vitam non retocant peccatores mortuos: quia loquuntur in communi, & dum veniunt verba accipit quasi sibi dicta in particulari, quinimo singuli ad alios directa arbitrantur. dicentis.* Quando latrones arguuntur, creditur tæneatoris, sibi hæc non dici: ipse enim est larvis contactus, & quando reprehenduntur simpudici lenones, opinatur alter quod tantum loquatur illo qui publice notus est.

Hanc allegavit Deus rationem, cur tam parvum mandata eius adferrent fructum, à prophetis prædicata, etenim illa sic audiebant, quasi ad illos hæc minime spectarent: *Scribam eis multas: 74* *plures leges meas, quæ velut aliena computata sunt.* Illis ego scriptas prædicabo leges meas: sed singulis videntur, quasi non illos sed alienos tangant: *Quæ velut aliena computata sunt. Tibi dico.* Quam tui negligens & socors nimis iacebat David adulterio, & homicidio sepultus, quo pulo lapis erat offensionis: Et licet Nathan intraret, Regi loqueretur, & proposita parabola prædicaret, numquam illi in mentem venit illam sibi applicare debere parabolam, unde dum iudicatur, recte alterum condemnari, in peccato suo contumax, ipse persistebat nec illud advertebat, donec illi Nathan diceret: *Tu es iste vir.* Omnibus Christus loquitur: *Omnes vos scandalum patimini: 1. Reg. 12. &c. Proficit D. Petrus: Et si omnes, sed non ego. 7.* Domine, si dives auti sitientissimus amnetur, *Matt. 2. 6.* ob non erogatum elemosynam: *Sed non ego. 31.* Si perierint agricolæ censuales, qui debitum vineæ fructum non retulerunt: *Sed non ego: illi namque primogenitum occiderunt, Sed non ego.* Semper sibi peccatores persuadent, aliquod in ipsis esse, cuius gratiâ de ipsis quod dicitur non intelligi.

V.
Explicatur quid sit Resedit.

Quam primum hoc illi Dominus præcepit, surrexit adolescens, *Et vi sedit, qui erat mortuus, & cepit loqui.* Duo egit, quorum singula patentissimum veræ vitæ sunt argumentum: ut notat D. Bonaventura in hunc locum. Ex duabus adhibitis colligitur, quod aliquis verè vivat. Primum ex respiratione. Secundum ex motu, bina hæc in hoc pæpente Adolescente: primum est motus: *Resedit: q. d. medio corpore erexit se & resedit in feretro, sed non taliter qualiter, imò diversos motus faciendo, se in feretro huc illucque commouendo: hoc enim significat Resedit.* Idem fecisse legitur bona illa vidua Tabitha, quando eam D.

Mari. 6. 18

intelligatur. Idcirco necesse est loqui in singulari, sicut D. Ioanne Baptistā adultero Herodi; *Non licet tibi habere uxorem fratris tui*: donec etenim ad illud punctum accessit, nunquam intellexit Herodes, quod de ipso loqueretur, quinimo libenter & attentis auribus eum auscultabat; *Libenter enim auscultabat*. Quando eō descendit, *Non licet tibi*; tibi dico Herodes tunc intellexit, tunc recte tulit tunc iustus est. Utinam ad singularia possemus descendere, & dicere tibi, *Tibi dico*. Tibi dico talis, quod fenerator sis inultus, bonorumque pauper sanguisuga; *Tibi dico* Domina, quod sub titulo secreti ad tuas procurras luxurias: *Tibi dico* Domine qui sub iustitiæ pallio subditos tuos expolias; & eo modo sumenda tibi forent verba Prædicatoris sic ut tibi persuadeas, quod tecum in singulari loquatur, & nequaquam peccitandum ut verbum à te ad alium & alium, te ab omnibus remanente vacuo, transgrediat. Eleganter hoc dixit Spiritus S. distinguens à stulto sapientem, qualis est stultus? Instar contracti vasis quod divini verbi liquorem illi insulum minimè retinet. *Cor fatui quasi vas contractum, & omnem sapientiam non tenebit. Quid agit sapiens? Intellegit, & sibi assumit quod à prædicatore dicitur, quasi ipsi soli loqui ceteris. Verbum sapiens quodcumque audierit scius laudabit & ad se adiciet. Audient luxuriosus & displicebit illi, & proijcet illud post tergum suum.*

VII. Empbarice dicitur: Dedit illum. 3. Reg. 17. 23.

Resuscitatum iam adolescentem, & in secreto residentem manu sua Salvator noster apprehendit, extulit, eduxit, deditque matri suæ. Accipe mater, ecce filius tuus, illo ad salutem læta perfructe, *Et dedit illum matri suæ*. Notandus hic est cum D. Bonavent. modus loquendi Evangelistæ; *Dedit illum matri suæ*. Quando Spiritus S. refert qualiter Elias ad vitam renouaverit filium Saephtanz, non ait: dedit illum matri suæ sed *Tradidit eum matri suæ & ait illi: eni verus filius tuus*. Similiter quando Eliseus Sunamitidis filium exciavit, non ait: dedit illum matri suæ sed vocans famulum suum Giezi, ait illi: *dedit Sunamitidi, Tolle filium tuum*. Non dicitur quod illos matribus suis dederunt, etenim aliquid dare, proprie convenit eius Domino legitimo. Non erant autem illi Domini vitæ illorum, quos resuscitabant, unde illos dare absolute non poterant; Christus absolutus est Dominus cum plenaria potestate & dominio vitæ & mortuum, & potest dare & disponere de vita & morte pro beneplacito; *Dedit illum*. Non sibi restituit

tio eius quod viduæ erat, sed iranium suarum donum liberale.

Notis ulterius non dicit Evangelista quid vidua mater egerit, sed pie credendum, est, quod Quid minus non fecerit, quam vidua Sunamitis, cum ter egerit Eliseo, dum illi filium à morte resuscitavit, ete-
 urna narrat S. pagna, quod dum illum tradidit filio. *Matræ rediit, corruens ad pedes eius festina præ gaudio vatem adoravit: Quæ venit & corruit ad pedes eius, & adoravit super terram.* Notat hic Cardinalis noster Caiet. hæc verba, quibus exponitur quantâ prophetam exceperit reverentia. Quando primum illum adijt mortem sui nuntiatura, ad pedes eius corruit, quos adeo fortiter constrinxit, ut puer Giezi illicitam esse iudicaret hanc tangendi licentiam; quocirca illam conatus est amovere. Apprehendit pedes eius. Sed postmodum tradens illi filium rediit, in tantum pia hæc crevit reverentia, ut eum tangere non præsumpserit, sed tantummodo pedibus eius pronoluta, illum vt. Dei amicum vatemque adoraverit.

Quid minus mulier hæc Christo faciet? Credamus hoc fecisse, nec muneri suo defuisse; Porro hoc novimus, quod præsentis omnes non levis acceperit timor, idemque reverentialis ad Christum, quem vt verum à Deo missum Messiam publicè proclamarunt, Deoque gratias egerint compates, quod iam illis pro nullum dudum prophetam misisset in populi sui redemptionem. *Accepit autem omnes timor & magnificabant Deum, dicentes: Quis propheta magnus surrexit in nobis, & quia Deus visitavit plebem suam.* Viderunt hoc oculis suis miraculum non vnus, non duo, sed tota civitas, & infiniti alij Christi in via comites; itaque manifestè viderunt, nullam hic illusionem oculorum posse reprehendi: fuitque tanta huius odoris excellentia, vt fama eius per totam illam extenderetur longè lateque regionem: imò vsque ad castrum in quo D. Ioannes ab Herode captivus detinebatur: atque ex eo fundamentum sumpsit, cur D. Ioannes discipulos suos ad Christum destinaret legatos. Opus hoc in omnibus affectum habuit singularem, utinam & in nobis. Dominum supplices deprecemur vt illud in nostris renouet animabus, quod si meriti sine sua illas voce alloquatur: *Tibi dico: Surge, & a surgant redimere; vitam in hoc mundo incipientes gratia, qua in altero per gloriam in omnem beatam vivant æternitatem. Amen.*

S. V. M.